

نگارنده: نیکی کاروانی دیلمقانی

عنوان پایان نامه: تاثیر تجویز داخل صفاقی کیس پپتین-۱۰ در صدمات ناشی از ایسکمی/ریپرفیوژن در مدل چرخش تجربی بیضه موش صحرایی

چکیده: آسیب ایسکمی/ریپرفیوژن مجدد بیضه (□/□) در طول پیچ خوردگی بیضه به شدت تحت تأثیر استرس اکسیداتیو ناشی از تجمع بیش از حد گونه‌های اکسیژن فعال (□□□) است. این مطالعه به بررسی اثرات کیس پپتین-۱۰ بر آسیب □/□ در تورشن/دتورشن بیضه (□/□) موش‌های صحرایی نر پرداخت. بیست موش صحرایی نر به چهار گروه تقسیم شدند: گروه کنترل و سه گروه درمان (۷۲۰ درجه □/□، ۷۲۰ درجه □/□ + ۵/۰ میکروگرم بر کیلوگرم کیس پپتین-۱۰، ۷۲۰ درجه □/□ + ۱ میکروگرم بر کیلوگرم کیس پپتین-۱۰). پس از القای پیچ خوردگی ۷۲۰ درجه در جهت عقربه‌های ساعت بیضه به مدت ۲ ساعت، عوامل مختلفی مانند پارامترهای اسپرم، تعداد، تحرک کلی، زنده ماندن، آسیب □□□ و عملکرد غشای پلاسمایی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که ۷۲۰ درجه □/□ می‌تواند آسیب □□□ اسپرم را افزایش دهد. علاوه بر این، اثرات منفی بر تحرک کلی و سایر پارامترها مانند زنده ماندن و عملکرد غشای پلاسمایی اسپرم داشت. نتایج همچنین نشان داد که تجویز کیس پپتین-۱۰ به موش‌های □/□ می‌تواند آسیب □□□ را کاهش دهد. این اثرات همچنین می‌تواند تحرک کلی، زنده ماندن و عملکرد غشای پلاسمایی اسپرم را در مقایسه با گروه □/□ افزایش دهد. بر اساس نتایج ما، کیس پپتین-۱۰ هنگام تجویز پس از پیچش طناب اسپرماتیک در موش، محافظت قابل توجهی در برابر آسیب حاد □/□ به بیضه ایجاد می‌کند.

واژه‌های کلیدی: ایسکمی-ریپرفیوژن، کیس پپتین-۱۰، بیضه، موش صحرایی